

praporščak Kriljenko, po svojem mirovnem poklicu učitelj, je zaukazal, naj se povsod ustavi ogenj. V nedeljo, dne 2. decembra, ob pol petih popoldne je rusko odposlanstvo dospelo tudi do naše bojne črte, kjer je bilo sprejeto. Pogajanja za premirje vodi na nemški strani vrhovni poveljnik maršal princ Leopold Bavarski, h kateremu je že tudi prišlo nekaj avstro-ogrskih višjih častnikov. Na ruski strani je voditelj pogajanj praporščak Kriljenko. Ruski vrhovni poveljnik Duhonin se ni hotel vdati mirovnim naklepom boljševikov ter je zbežal iz glavnega armadnega stana. Vsled tega je vodstvo vzel v roke praporščak Kriljenko, ki se je že 26. novembra obrnil do bavarskega princa Leopolda ter ga vprašal, ali je voljan takoj stopiti v pogajanja zavoljo premirja. Vrhovni poveljnik mu je odgovoril, da je pripravljen in upravičen za pogajanje z ruskim vrhovnim vodstvom. Pogajanja so se že začela. Ruski odposlanci so v ponedeljek 3. decembra opoldne dospeli na kraj, ki je bil določen za pogajanja.

Prvi žarek miru se je že pojavil na obzorju, majhen sicer, pa vendar je žarek. Naj bi mu sledili še drugi, naj bi se kmalu prikazalo ter nam zasijalo solnce miru, in sicer takega miru, ki zagotavlja resnično svobodo, neodvisnost in samostojnost vseh narodov brez zatiranja in nasilnosti, ki sta bila vzrok strahovite svetovne vojske.

Nekaj o rekvizicijah.

Namesnija je izdala za člane rekvizicijskih komisij navodilo, kako se jim je ravnati pri rekviziciji žita, fižola, krompirja in sena. Dobro je, da so tudi naši ljudje poučeni o teh navodilih in sicer zato, da se bodo vedeli braniti, če komisije segajo pri rekvizicijah predaleč.

V komisiji morata biti poleg od politične oblasti določenih oseb še tudi župan ali njegov namestnik in kmetski izvedenec (cenilec), ki ga določi župan. Če pri tehtanju, merjenju ali cenitvi vidi župan ali kmetski strokovnjak, da hočejo ostali člani komisije posamezne pridelke previsoko ceniti, ima pravico ugovarjati in ceniti po svoje. Naj torej župani in komisijam prideljeni strokovnjaki skušajo varovati občane pred krivičnimi predpisi.

Posestnik mora sam pokazati komisiji svoje zaloge. Brez navzočnosti posestnika ali njegovega namestnika se zalog ne sme pregledati. (Odstavek 3 omenjenega navodila.)

Važno je, da gospodar, kjer se rekvirira, pazi, da se vse natančno in ne v njegovo škodo popiše.

Za prehrano se mora pustiti do nove žetve za osebo vsega skupaj pri rekviriranju od 1. do 15. decembra 80 kg žita, 7 kg fižola ali drugih stročnic, od 16. do 31. decembra 75 kg žita in 6 kg fižola, od 1. do 15. januarja 70 kg žita in 6 kg fižola, od 16. do 31. januarja 65 kg žita in 5 kg fižola, od 1. do 15. februarja 60 kg žita in 5 kg fižola, od 16. do 28. februarja 55 kg žita in 4 kg fižola. Krompirja za oddajo komisije sedaj več ne predpisujejo, temveč samo cenijo ali pretehtajo, koliko ga je v zalogi. Predpise za oddajo razpošlje potem na podlagi komisijonelnih seznamov okrajni krompirski nadzornik. Za hrano se računa odslej za osebo do nove žetve 70 kg krompirja.

Za seme je najbolje, da pridelovalec kar sam, še predno pride komisija v hišo, loči semensko žito,

žol in krompir od ostalih zaloz. Ko pride komisija, mora takoj povedati, da je dotično žito ali krompir določen za seme. Komisije imajo naročeno, naj računajo za seme te-le množine: pšenica: za nizke (rodovitne) lege 150 kg za hektar, 200 kg za srednje lege in 250 kg za visoke (suhe, slabe) lege, rži 140, 180 in 250 kg, ječmena 130, 180 in 220 kg, ajde 70, 90 in 120 kg, prosa 15, 20 in 25 kg, koruze 50, 60 in 70 kg, ovsa 150, 200 in 280 kg, fižola 50, 70 in 90 kg, konjskega boba 200, 220 in 240 kg, grašice 120, 160 in 200 kg, leče 100, 120 in 140 kg. Krompirja se mora pustiti za seme 15 do 25 met. stolov za hektar.

Za krmo mora komisija prepustiti pridelovalcu: ječmena 15% pridelane množine (če se je že poprej odračunalo seme); prosa eno petino, odračunati se mora poprej seme in koruze eno četrtino. Oves se sme krmiti samo konjem in sicer za vsakega konja 1 kg na dan, t. j.: tam kjer posluje komisija od 1. do 15. decembra 255 kg, od 16. do 31. decembra 240 kg, od 1. do 15. januarja 225 kg, od 16. do 31. jan. 210 kg, od 1. do 15. februarja 195 kg in od 16. do 28. februarja 180 kg. Za vsako žrebe, ki se še bo skotilo prihodnje mesece, se računa 50 kg ovsa. Zadnje žito se sme vse pokrmiti. Grahovice se sme 2 tretjini pridelane množine porabiti za seme in krmo, ena tretjina pa se mora oddati. Krompirja se mora računati 20% vseh zaloz za krmo in 6% za pokvarjenje.

Pridelovalec naj natančno navede, koliko oseb mora prehraniti čez celo leto. Vštejejo se vse osebe, ki so stalno pri hiši na hrani in tudi dninarji, rokodelci, občinski ubožci itd. Pri dninarjih morajo komisije upoštevati ta-le ključ: Če navede posestnik, da rabi skozi celo leto 50-400 dnin, se računa to za 1 osebo pri hiši več, 400 do 800 dni 2 osebi več, 800 do 1200 dnin 3 osebe več. Če je samo do 50 dnin, se ne računa. V zapisnik se morajo vpisati tudi osebe, ki imajo pri posessu pravico do dobave žita, moke ali krompirja (viničarji, prevzitarji itd.)

Namesniško navodilo še dalje določa, da se vrste krompirja, n. pr. „modri krmilni krompir“, „nov Paulsenov modri ali beli debeli krompir“, „profesor Wolmanov krompir“, ali krompir „Up-to-date“ itd., ne sme drugače uporabiti nego za seme. Tak priznani semenski krompir se torej mora popolnoma pustiti za seme in se mora kmetu od drugih vrst odračunati za hrano in krmo.

Pridelovalec naj tudi pazi, da v slučaju, če so njegove zaloge žita, fižola ali krompirja tako male, da ne bo izhajal ž njimi do nove žetve, komisija vse v zapisnik: „Ima zaloz za prehrano svoje družine samo do ...“ To je važno raditega, ker se mora dotični družini po preteku tega časa dati krušne karte.

Na vsak način pa mora posestnik zahtevati, da se pri rekviriranju vpoštevajo le same tiste množine žita, fižola in krompirja, ki ga posestnik ob času rekvizicije res dejanski poseduje, in ne tiste množine, ki so jih izračunali uradniki na podlagi večinoma napačnih žetvenih popisov. Nikjer tudi ni predpisano, da bi moral pridelovalec predpisane množine pridelkov takoj oddati. Vsakdo se še naj naknadno prepriča, ali ni bil predpis napačen. Vsakdo si še naj na podlagi današnjih podatkov izračuna, koliko mu je treba oddati. Če so mu predpisali prevelike množine, naj takoj pri komisiji ugovarja, ali pa se naj pritoži na o. kr. okrajno glavarstvo.

Komisijam je tudi naročeno, da morajo postopati uljudno in prizanesljivo.

Katehumen se je voljno uklonil in od tega dne dalje je klečal pri jutranji in večerni molitvi in v nedeljah med sv. mašo pred durmi kapele.

Kmalu potem je bil poklican tamošnji katehist od gosposke bližnjega kraja pred okrožno sodišče. Dolžili so ga, da je izruval malikovalsko drevo, in da je povzročil s svojimi pridigami med domačini velike nemire.

Misjonar se je zavzel za zatočenca. Vsled tega je ukazal okrajni komisar, da se sodba odloži in je poslal domov vse poglavarje, ki so prišli v velikem številu k obravnavi. Hoteli so izposlovati, da se katehist izžene. — Predno se je pater zavzel za katehista, ga je dal poklicati k sebi, da bi od njega samega zvedel, če je res on izrval fetiško drevo. Ta pa je na vprašanje samo odkimal z glavo. „Kdo pa je potem izrval drevo?“ Nobenega odgovora. Pater je zdaj zaporedoma našteval vse kristjane, o katerih je mislil, da so mogoče to storili, pa pri nobenem ni katehist pritrdilno odgovoril. Ker katehist sam ni hotel imenovati storilca, mu je pater slednjič resno zapovedal, da stvar pojasni. Katehist tedaj odgovori: „Oče, ti si nas učil, da so vice, kjer bomo morali pretrpeti kazni za svoje grehe. Učil si nas, da si moremo te kazni okrajšati, če v življenju kaj storimo, da zadostimo zanje. Tako, zdaj veš, kdo je izruval drevo.“

Četudi je bil pater vaju na čisto nenavaden način mišljenja in govorjenja domačinov, vendar ni mogel doumeti pomena teh besedi in je to priznal. Katehist se je pomilovalno nasmehnil, češ, v starosti pač popusti spomin, potem pa je začel brez vsakega

Pomanjkanje mleka.

(Iz peresa pohorskega kmeta.)

Dne 28. novembra je bil od o. kr. okrajnega glavarstva sklican shod v Ruše zaradi oddaje mleka v mesto Maribor. Zbrali so se župani in zastopniki iz 16 občin (Enaki shodi so se vršili tudi v St. Ilju, v Račah, v Slov. Bistrici, v Mariboru in v St. Lenartu.) Poročevalec okrajnega glavarstva nam je opisal bedo, ki jo trpijo mestni prebivalci, posebno otroci, ranjenci in stari ljudje vsled pomanjkanja mleka. Svetoval je, kako bi se naj uredilo nabiranje in pošiljanje mleka v mesto; naznanil nam je tudi grožnje in kazni, če ne bi hoteli ubogati, kar zahteva oblast. Po njegovem govoru se oglašali smolniski župan g. Glaser in v kratkih besedah pove, da prebivalci Dravske doline radi damo vse, kar se zahteva od nas, česar pa nimamo, tudi dati ne moremo.

Nato povzame besedo ruški župan, g. nadučitelj Lasbajer, in v daljšem govoru temeljito dokaže, da o kakem nabiranju mleka v naših hribovitih planinskih občinah sploh govora ni. Prvič imamo le kmetaj tretjino krav, kar se jih imeli v mirnih časih; drugič imajo krave vsled pomanjkanja krme i-tak manje mleka, in tretjič bi se ne moglo dobiti to človeka, ki bi hotel prevzeti nabiranje mleka. Če bi se mu plačalo od nabrane množine mleka, bi njegov zaslužek še toliko ne znašal, kolikor bi si po teh slabih potih raztrgal čevljev; ako bi se mu pa plačala dnina, kakor drugim delavcem, bi nabiralcevo plačilo presegalo vrednost nabranega mleka. Govornik povdarja domoljubno zavest prebivalstva Dravske doline in Pohorja, ki rado obilno prispeva za vsak dobrodelni namen, dati pa ne more tega, kar ima samo le za največjo domačo potrebo, mnogokrat pa še za to ne.

Vsi navzoči smo bili g. govorniku za njegov tehten, jedrnat in popolnoma resničen obrambni govor iz srca hvaležni. Po daljši razpravi je smolniski župan zborovanje zaključil in prosil poročevalca o. kr. okrajnega glavarstva, naj naše težnje in za preke glede nabiranja mleka upošteva in to na pristojnem mestu naznani.

Z ozirom na poročevalčev govor dostavljam nekaj besed. Na Gornjem in Srednjem Stajerskem se se kmetje baje tudi branili oddajati mleko v mesto, češ, da ga nimajo nič odveč; ko pa je bil eden kmetov prav občutno kaznovan, so imeli naenkrat vsi zadosti mleka za oddati, tako, da se ga zdaj pripelje vsaki dan veliko tisoč litrov v Gradec. Na Gornjem in Srednjem Stajerskem je to kaj lahko mogoče. Letam so si kmetje tekot let s pomočjo in podporami deželne vlade živinorejo izdatno zboljšali in s tem zvišali množino mleka. Vrh tega se živina, posebne dobre mlekarice, v nemškem delu dežele ne rekvirirajo tako brezobzirno kakor pri nas. Tudi krme se Gornještajercem pusti v zadostni množini; pri nas se pa vzame ponekod toliko, kolikor se najde. Pač je, kakor v Avstriji sploh, dvojna mera. Kadar se kaj deli, se meri Slovanom z metrom, Nemcem s sežnjem; pri odzemanju se pa Slovanom meri s sežnjem in Nemcem z metrom. Posebno na Stajerskem je to intabulirana pravica, da sije iz Gradca na naše Nemce toplo solnce Claryjeve dobrotljivosti, na Slovence pa sveti samo hladni mesec preziranja. Zatorej si naj občutno pomanjkanje mleka za mariborske prebivalce v obilni meri zapišeta stajerska deželna vlada in deželni odbor na svoj račun. Nekoliko pa si naj gotove mariborske „dame“ in gospe pokliče v spomin tiste zlate čase, ko so iz golega sovraštva do slovenskega kmeta-trpina ubogim kme-

žične praznike vojnega leta 1915 in nazdravljaj novemu letu 1916.

Ko sem se vrnil nazaj na bojišče, so nas odposlali proč od Dnjestra v Bukovino ob rusko mejo v krvavo-ljuti bobneči ogenj.

Zadoščenje.

Nek misijonar pripoveduje sledeči zanimiv dogodek, ki velikodušnim dobrotnikom afriških misijonov znova dokazuje, da je vzdrževanje katehistov — domačinov-neduhovnikov, ki poučujejo verske resnice, kot so v katehizmu — silno važna stvar; kajti delo teh pomožnih misijonarjev je rodilo že najlepše vspehe za cerkev in za nebesa.

Na misijonski postaji, ki jo oskrbuje domači katehist, je bil poklican mlad katehumen (pagan, ki se pripravlja na sv. krst) kot prič k sodnijski obravnavi. Vsiljivo prigravljeno strank in sodnikov ga je premotilo in zmedlo, da je potrdil resničnost svojih izpovedi na malikovalskem kamenu. Mladí pagan si očitno ni bil v svesti, da je storil kaj hudega. Kajti nekaj dni pozneje je pripovedoval patru črkito in brez strahu, kako se je vršila sodnijska obravnavna.

Misjonar je porabil priliko, da je poučil in posvaril njega in ostale katehume. Predočil je krivcu kaznivost njegovega dejanja in da bi svarilo še naredilo večji utis, mu je naložil za pokoro, da mora nekaj časa ostajati med sv. mašo pred cerkvenimi vrati.

načelnega vprašanja: Pred tedni si obsodil P.-a, da mora stati pred cerkvenimi vrati, ker je pred sodiščem prestopil božjo zapoved. Od tedaj mu misel na njegov prestop ni dala miru. Ko so torej malikovalci vsadili pri kapeli fetiško drevo, je sklenil, da nekaj stori v zadostilo za svoje dejanje in da pokaže svoje kesanje. Sklenil je, da poseka tisto drevo, tudi, če ga to spravi v ječo. Zgodaj zjutraj se je napravil in vzel svoje orodje, da v miru brez ovire izvrši svoje delo, ki je v očeh paganskih zamorcev — največji zločin. To se mu je tudi izvrstno posrečilo. Nihče ga ni opazil, samo trije vemo za njegovo dejanje in mi ga ne bomo izdali. Pokrajinski poglavar ne sumi brez vzroka, da sem jaz to storil.

Torej ne katehist, temveč učence, katehumen, njegov skesani spokornec, je izvršil dejanje. Patra je to jako ganilo in je seveda ohranil skrivnost zase. Da pa ne bi vzbudilo nikakega suma, spokornec ni takoj oprostil njegove kazni, temveč je dovolil še le čez en teden, da sme v cerkvi prisostovati sv. maši.

Upajmo, da postane zvest, goreč kristjan, upajmo pa tudi, da katehist, ki, kot smo tu videli, ni varen pred sovražnostmi svojih paganskih rojakov, vstraja na svojem težavnem pa tudi zaslužnem mestu. Oba bodeta enkrat na sodni dan še bolj jasno in hvaležno spoznala, da se imata zahvaliti požrtvovalnosti in velikodušnosti svojih evropskih dobrotnikov, da sta bila poklicana k luči prave vere.

Natančnejša poročila o črnih katehistih prinaša „Odmeh iz Afrike“, letno K 1.50, Ljubljana, Preš. škofijo 8.

team na mestnem trgu steklenice razbijale in mleko po tleh razlivalo in jih povrhu surovo psovale in celo pretepale. Takrat ste mleko — za ohranitev človeškega zdravja tako potreben božji dar — zametavali, zdaj nas hodite po več ur daleč iz mesta na ceste čakati in mleka prositi, a mi ga vam nimamo dati, ker se nam je pod oblastjo cesarskega namestnika grofa Claryja odvzelo toliko sena, slame, žita in krompirja, da se mora z nami vred postiti tudi živina.

I. P.

Na bojiščih.

Na ruskem bojišču od Severnega morja do rumunske fronte že od 1. decembra dalje ni padel noben strel. Na obeh straneh čakajo čete na uspeh pogajanj glede premirja. — Na italijanski fronti večinoma samo artilerijski ogenj. Italijansko uradno poročilo pravi, da so naši zadnje dni opustili napadanje med Piavo in Brento in na ozemlju Sedem občin. — Na francoskem bojišču se vrši srdita bitka v ozemlju mesta Kambré. — Na albanskem in macedonskem bojišču smo potisnili sovražnika nekoliko nazaj. — S turških front nobenih posebnih poročil.

Razne politične vesti.

V državni zbornici se je v središču seji nadaljevala razprava o zakonski predlogi proračunskega odseka, ki zahteva, da se izreče graja tistim poslancem, ki so člani nadzornih komisij za državne dolgove. Zbornica je sprejela predlogo. Vršila se je nato razprava o takozvanem vojnem davku. Poslanska zbornica se je s tem davkom že trikrat pečala in zakon tudi sprejela, toda gosposka zbornica je zakonski predlog, kakor jo je sklenila državna zbornica, vselej odklonila, ker noče, da bi bil zakon o vojnem davku veljaven tudi za nazaj za leto 1916 in prejšnji leti, temveč samo za leto 1917. Druga točka nesoglasja med obema zbornicama pri tem zakonu je raznoliko obdajanje posameznih oseb in družb, kajti poslanska zbornica je za to, da plačajo tudi družbe takšen in tako velik davek, kakor posamezniki, in proti temu, da bi se bogatašem naložil manjši, revnejšim pa večji davek. Ko je o tem predmetu govorilo več poslancev, je bila seja zaključena in nadaljevanje razprave o tej zakonski predlogi preloženo na četrtkovno sejo. V nagodbenem odseku pod predsedstvom dr. Laginje je govoril ministrski predsednik dr. Seidler in predlagal, da se naj na stari podlagi podaljša nagodba ter se uredijo trgovske razmere med Avstrijo in Ogrsko, in sicer za dobo dveh let. Hrvatski poslanec dr. Dulibič je zahteval, da se reši jugoslovansko vprašanje v smislu izjave Jugoslovanskega kluba, podane v drž. zbornici dne 30. maja 1917, in izvajal, da je nagodba med Avstrijo in Ogrsko papirnata cunj, ki ima ravno toliko vrednosti, kakor nagodba med Ogrsko in Hrvatsko, in izraža dvom, ali bo še sploh mogoče vzdržati dualistično državno obliko, ker zahteva jo nemadžarski in nememški narodi, da se jim zasluga boljša in srečnejša bodočnost. — V železniškem odseku se je vršila razprava o znani jezikovni neredi glede rabe nemščine kot službenega jezika pri železnicah, v zdravstvenem odseku pa glede šolanja in zdraviljenja bolnih in ranjenih vojakov. — V četrtkovni seji je zbornica nadaljevala razpravo o vojnem davku. Zbornica je sprejela zakonski predlog in tudi načelo, da se morajo bogate družbe ravnati tako obdavčiti, kakor posamezne osebe. Zbornica je nato razpravljala o pravosodnih zakonih, ki jih je tudi sprejela. Na razna vprašanja glede vojaških dopustov je odgovoril domobranski minister, da se to zadevno ne bo postopalo ozkosrčno, ter da se bodo dovoljevali dopusti v največji meri. — V petkovi seji je podal ministrski predsednik izjavo glede premirja z Rusijo. Ruska vlada je namreč stavila avstro-ogrski vladi ponudbo, da se pričnejo nemudoma pogajanja za premirje in za splošen mir. Na rusko ponudbo je avstro-ogrška vlada odgovorila, da je pripravljena pričeti s pogajanjimi za premirje, kateremu bi naj sledil mir. O tem poročamo na drugem mestu. V zbornici se je nato vršila razprava o begunskem vprašanju. Glavno določilo novega begunskega zakona je enotnost zneska, namreč 1 K na dan, in trdno določena številka, ki ne sme prekašati svote 500 K za osebo. Pravica do begunske podpore je po novem zakonu razširjena, sega namreč za tri mesece nazaj. Vršila se je nato razprava o zakonski predlogi glede podpore za obrtništvo. Domobranski minister je obljubil, da bodo po možnosti oproščeni od vojaške službe vojniki-obrtniki, ki so stari več kakor 48 let in ki niso sposobni za vojaško službo na fronti. Zbornica je sprejela zakonsko predlogo kakor tudi predlogo glede odškodnine osebam, ki so bile pokrivice preganjane in obsojene. — V pondeljkovi seji se je vršila razprava o nagodbi z Ogrsko. Govorila je več poslancev, med temi poslanec Španič, ki je

izvajal, da je dualizem velika nesreča za Jugoslovane in stremi za uničenjem Jugoslovancev. Pritoževal se je o tem, kako se je za časa vojske postopalo z Jugoslovani, ker dualizem ne odgovarja pravici samoodločbe narodov, bodo Jugoslovani glasovali proti nagodbi. — V torekovi seji je zbornica nadaljevala razpravo o nagodbi z Ogrsko. Govorila sta dva poslancev, eden socialni demokrat in eden nemški nacionalist. Ker je bil ob 12. uri opoldne določen sprejem avstrijske delegacije pri cesarju, je bila seja prekinjena in preložena na popoldne. V popoldanski seji je govorilo deset poslancev. Izmed Jugoslovancev je govoril poslanec dr. Verstovšek, ki je zahteval, da se odstrani dualizem in da se Avstrija na novo zgradi na temelju svobodnih narodov. Naglašal je potrebo, da se združi v eno celoto vse ozemlje, na katerem prebivajo Jugoslovani. Stavljal je nato več predlogov, in sicer da se zgradi železnica iz Krapine do štajerske meje ter tako dobi stik z železnico iz Grobelnega, da bi se napravile ugodnejše železniške zveze na progi Zidanmost—Zagreb itd.; končno je zahteval, da vlada zastavi vse svoje moči, da postane promet med obema državama polovicama zopet prost, da se prebivalstvo v obeh državnih polovicah oskrbi enakomerno z živili ter da se tudi enakomerno porazdelijo razne sirovine za tovarniške namene. Prihodnja seja v sredo dne 5. decembra z dnevnim redom: Nadaljevanje razprave o nagodbi in glasovanje o nagodbi.

Zasedanje delegacij. Avstrijska in ogrska delegacija sta imeli v ponedeljek otvoritveni seji. Za načelnika avstrijske delegacije je bil izvoljen nemški krščanski socialist prelat Hauser, za podnačelnika pa Poljak dr. Bilinski. Prelat Hauser se je v toplih besedah spominjal rajnega cesarja Franca Jožeta in sedajnega cesarja Karla, ki si neumorno prizadeva celiti rane, katere seka ta grozna vojska in ki si prizadeva, da bi se čimprej sklenil trajen in časten mir. Vlada je predložila delegacijam proračun za leta 1914, 1915 in 1916. Iz tega proračuna posnamemo, da je avstro-ogrski monarhija izdala v teh letih na samo vojnih stroških za armado in mornarico čez 43 milijard kron, za leto 1917-18 bo pa izdala 20 milijard K. Poslanci dr. Korošec, Stanek in Petruszevič so stavili predlogo, naj zunanji minister sporoči vladarju željo delegacije, da po svojih vladah da iz obeh zbornic obeh državnih po'ovic izvoliti zastopnike za bodočo mirovna pogajanja, in sicer: 12 Nemcev, 10 Madžarov, 10 Čehov, 7 Jugoslovancev, 5 Poljakov in Ukrajincev, 3 Rumune in 1 Italijana. — V torek ob 12. uri opoldne je cesar sprejel avstrijsko delegacijo. V imenu delegacije je imel nagovor na cesarja predsednik delegacij prelat Hauser. Potem je imel naš cesar prestolni govor, v katerem se je v začetku spominjal prednika na prestolu, rajnega cesarja Franca Jožeta, slavnih uspehov naših zmagovalnih armad in junaštva naše mornarice, nadalje velikih naperov vojaštva na fronti in v zaledju ter požrtvovalno-junaškega naporega delovanja prebivalstva v zaledju, ki je vsled dolgotrajne vojske izpostavljeno velikemu, vsestranskemu pomanjkanju. Z globoko hvaležnostjo se je spominjal junakov, ki so za domovino žrtvovali najdražje, svoje življenje. Kar se dostaja miru, je cesar poudarjal, da je naša država slejkoprej pripravljena skleniti za državo časten mir in ne bo pri sklepanju miru stavila zahtev, ki bi bile nedosegljive. V toplih besedah se je cesar nato spominjal neumornega prizadevanja sv. Očeta za spravo med državami in narodi. Kar zadeva Rusijo, je naša želja, da bi čimprej zopet prišlo do priateljstvih razmer med nami in Rusijo. Meča, ki nam je bil s silo potisnjen v roke, ne damo poprej iz rok, dokler se naši sovražniki ne odrečejo načrtom, da bi nas razdelili in uničili. V lastni hiši hočemo ostati samostojni gospodarji. Končno je prestolni govor še kratko omenil naše razmere do zavezniskih in nevtralnih držav. — V torek je imel v odseku za zunanje zadeve naš zunanji minister grof Černin svoj govor. Povedal ni nič novega ne o postanku ne o razvoju vojske ne o vojnem stališču napram mirovnemu vprašanju. O prihodnji usodi Poljske je izjavil, da bo Poljska sama, torej poljsko ljudstvo odločevalo o svoji državni prihodnosti. Prijazne besede je govoril na naslov sedanje ruske vlade, o stanju pogajanj z Rusi pa ni povedal nobenih podrobnosti. Mir, ki je grofu Černinu pred očmi, bodi takšen, da ostane prostost, samostojnost in ozemlje Avstrije nedotaknjeno.

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Župnijo Sv. Martin na Poh. je dobil tamnši provizor č. g. Franc Sinko. — Č. g. Jožef Vrečko, kaplan pri Sv. Juriju na Ščavnici, je šel v Gradec študirat filozofijo.

Nova vojna kurata. Č. g. Fr. Stiglic, kaplan v Vojniku, je imenovan za vojnega kurata gorskega strelskega polka št. 2. — Č. g. I. Hanžič, kaplan na Kapeli, je bil te dni vpoklican v vojno službo kot vojni kurat.

Trojno odlikovanje tekom enega meseca je dobil vojni kurat č. g. Pavel Žagar pri 87. pešpolku, in sicer najvišje pohvalno priznanje z meči, častni znak II. razreda od Rdečega križa in Karlov četni križ. V mesecu majniku t. l. je dobil Franc Jožefov red, tako da ima sedaj z duhovniškim zaslužnim križcem od leta 1915 v celem petero odlikovanj.

Pomožni vojni kurat. Č. in kr. vojni kurat v ptujskih vojaških bolnišnicah je bil odpoklican na fronto. Začasno dušeskrbje v teh bolnišnicah je prevzel č. g. Anton Kolarič, c. kr. gimnazijski profesor v Ptuj.

Vojak-bogoslovec. G. Alojzij Vrhnjak, abiturient iz Pameč pri Slov. Gradcu in častniški aspirant v kurzu za častnike, je poleg svojih vojaških dolžnosti študiral zasebno vse predmete za prvi letnik bogoslovja. Dne 26. m. m. je napravil z dobrim uspehom zadoj izpit za prvi letnik v Mariboru. Zdal bo, kmalu praporščak, študiral za drugi letnik.

Poroka v cesarski hiši. V kapeli gradu Laxenburg se je dne 29. novembra predpoldne vršila poroka cesarjevega brata, nadvojvode Maksa, s princezino Franciško Hohenlohe-Schillingfürst. Viskoki par je poročil kardinal dr. Piffl. Navzoči so bili: Cesar in cesarica, bolgarski in saški kralj ter mnogo druge višje gospode.

Preiskava radi preganjanj Slovencev. Te dni je došla iz Dunaja ministerijalna komisija v Maribor, da preišče, kakor se uradno poroča, na licu mesta med vojno nastale razmere. Te razmere so preganjanja in aretacije nedolžnih Slovencev začetkom vojske. Iz Štajerskega bo razširila ta komisija svoje delovanje na Koroško, Kranjsko, Primorsko in Dalmacijo. V komisiji so visoki uradniki iz ministerstev: sekcijski načelnik dr. Aleksij iz notranjega ministrstva, ministerialni svetnik Čulič iz ministrskega predsedstva in dr. Braitenberg kot zastopnik naučnega ministrstva. Poslednji je Kodevec in hud nasprotnik Slovencev. Čulič je sicer Hrvat, pa vladnega mišljenja. Zato pa Slovenci v to komisijo ne moremo imeti zaupanja. Poslana je bila na jug sicer na zahtevo naših poslancev, pa tajno in brez vednosti naših poslancev, ki so zavoljo tega že interpelirali v državnem zboru. Velika zasluga naših poslancev je, da so v ostrih interpelacijah opisovali, kako so naši nemškutarji in nemški zagrizenci neutemeljeno obdolževali domovini in cesarju zveste Slovence, kako jih je žandarmerija in vojaštvo gonilo v zapore, kako so posililemske in nemške barabe pred očmi oblasti, okrajnih glavarjev in v navzočnosti žandarjev pljuvale po naših ljudeh, jih zasramovale in teple. Po več tednov in mesecev so nedolžne slovenske žrtve morale radi nemške hudobije pretrpeti v ječah med roparji in hudodelci. Mnogi so vsled pretanega duševnega in telesnega trpljenja izgubili v ječi svoje zdravje, framski g. župnik Mursič je celo umrl, očitno na naslednjih grdega in ostudnega preganjanja, ki ga je pod zaščito znanih okrajnih glavarjev uprizorila proti Slovincem nemška in nemškutarska sodrga. In nihče od teh žrtv še ni dobil dosedaj ne zadoščenja in ne odškodnine za škodo in prestano trpljenje. Sedaj so nam poslali neko preiskovalno komisijo, ki bo sprejemala pritožbe samo proti civilni oblasti, ne pa proti vojaški oblasti. Že v tem je velik nedostatek te komisije, ker so naši ljudje ravno od raznih vojaških oseb toliko pretrpeli. Vrhtega tudi sestava komisije ne vzbuja posebnega zaupanja. Vendar pa je neobhodno potrebno, da zvedo vsi preganjani za nalogo te komisije. Če bodo sedaj zasllišani, naj vsak neutrašeno in brezobzirno pove vso resnico. Bati se ni treba nobenemu ničesar, ker ne gre za nova preganjanja, marveč za to, da se izvedo vse krivice in vsa nasilstva. Prišel je čas, da se poravnajo vse krivice storjene po teh preganjanjih. Potrebno je, da pride čista resnica na dan, da komisija izve za vse krivice, ki so tirali nedolžne žrtve v preganjanje in težave. Naši poslanci so